ĢENERĀLADVOKĀTA DŽOVANNI PITRUCELLAS
[*GIOVANNI PITRUZZELLA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2021. gada 8. jūlijā [1]

Apvienotās lietas C-884/19 P un C-888/19 P

Eiropas Komisija
pret
***Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd* (C-884/19 P)**
un
GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH
pret
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd,

Eiropas Komisiju (C-888/19 P)

Apelācija – Lietas nodošana atpakaļ – Dempings – Īstenošanas regula (ES) Nr. 470/2014 – Ķīnas izcelsmes solārā stikla imports – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešais ievilkums – Jēdziens "uzņēmumu ražošanas izmaksu un finansiālā stāvokļa nozīmīgi izkropļojumi" – Preferenciāli nodokļu režīmi

1. Ja antidempinga procedūrā ražotājs eksportētājs no valsts, kurā nav tirgus ekonomikas, bet kas ir Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) biedre, lūdz atļauju izmantot sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu (turpmāk tekstā – "TES"), kāds ir tam nosacījumam piešķiramais tvērums, atbilstoši kuram šim ražotājam ir jāpierāda, ka viņa finansiālais stāvoklis nav pakļauts nozīmīgiem izkropļojumiem, kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas? Konkrētāk, kā Komisijai ir jāskata tādi pasākumi kā preferenciāli nodokļu režīmi, kas izraisa uzņēmuma finansiālā stāvokļa izkropļojumus, kuri tomēr konkrēti neattiecas uz līdzīga izstrādājuma ražošanu un pārdošanu?

2. Tas būtībā ir galvenais jautājums, kas ir uzdots šajās apvienotajās lietās, kuras attiecas uz divām apelācijas sūdzībām, ar kurām attiecīgi Eiropas Komisija un *GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH* (turpmāk tekstā – "*GMB*") lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedumu *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings*/Komisija, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums") [2]. Ar pārsūdzēto spriedumu, kas pieņemts pēc lietas nodošanas atpakaļ, pēc Tiesas 2018. gada 28. februāra sprieduma Komisija/*Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* (C-301/16 P, EU:C:2018:132, turpmāk tekstā – "spriedums Komisija/*Xinyi*"), Vispārējā

[1] Oriģinālvaloda – itāļu.

[2] T-586/14 RENV, EU:T:2019:668.

tiesa no jauna atcēla Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 470/2014 (2014. gada 13. maijs), ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes solārā stikla importam (turpmāk tekstā – "strīdīgā regula") [3].

I. Atbilstošās tiesību normas

3. Laikā, kad norisinājās lietas faktiskie apstākļi, noteikumi, kas regulēja antidempinga pasākumu pieņemšanu no Eiropas Savienības puses, bija iekļauti Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [4] (turpmāk tekstā – "pamatregula").

4. Pamatregulas 2. panta "Dempinga konstatēšana" 7. punktā bija paredzēts:

"a) Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis [..], parasto [atvērta tirgus] vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot Kopienu, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda Kopienā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu. [..]

b) Veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu no Ķīnas Tautas Republikas [..], kā arī no tādām valstīm bez tirgus ekonomikas, kas ir PTO dalībvalstis, līdz ar izmeklēšanas sākšanas dienu normālo [atvērta tirgus] vērtību nosaka atbilstīgi 1.–6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, un saskaņā ar c) apakšpunktā minētiem kritērijiem un procedūrām iespējams pierādīt, ka konkrētie ražotāji attiecībā uz līdzīgu produktu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja to nav iespējams veikt, tad piemēro saskaņā ar a) apakšpunktu paredzētos noteikumus.

c) Saskaņā ar b) apakšpunktu pieprasījum[ā] [..] ir jābūt pietiekamiem pierādījumiem par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, tas ir, ja:

– uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem, piemēram, ietverot izejvielas, tehnoloģiju un darbaspēka izmaksas, produkcijas izlaidi, realizāciju un investīcijām, tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šai sakarā, un lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības,

– uzņēmumiem ir viena, skaidri saprotama pamata grāmatvedības uzskaite, kuru pārbauda neatkarīgs revidents saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un kuru izmanto visiem nolūkiem,

– uzņēmumu ražošanas izmaksas un finansiālo stāvokli neietekmē nozīmīgi izkropļojumi, kas mantoti no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, jo īpaši attiecībā uz aktīvu

[3] OV 2014, L 142, 1. lpp.

[4] OV 2009, L 343, 51. lpp., un labojums OV 2010, L 7, 22. lpp.; šī regula tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.).

nolietojumu, citiem norakstījumiem, bartera darījumiem un samaksu, kompensējot parādus,

– uz attiecīgajiem uzņēmumiem attiecas tiesību akti par bankrotu un īpašumtiesībām, kas garantē juridisku noteiktību un uzņēmumu darbības stabilitāti, un

– valūtas konvertēšana notiek atbilstīgi valūtas kursam tirgū. [..]"

II. Fakti un strīdīgā regula

5. Fakti ir izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 1.–14. punktā, uz kuriem norādu sīkākas informācijas iegūšanai. Šīs tiesvedības nolūkā tikai atgādinu, ka 2013. gada 28. februārī Komisija sāka antidempinga procedūru attiecībā uz noteiktu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes solārā stikla izstrādājumu importu.

6. 2013. gada 21. maijā *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd* (turpmāk tekstā – "*Xinyi*") – Ķīnā reģistrēta sabiedrība, kas ražo un uz Eiropas Savienību eksportē solāro stiklu, – iesniedza Komisijai lūgumu piešķirt tai TES pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunkta izpratnē, lai atvērta tirgus vērtība attiecībā uz to tiktu aprēķināta atbilstoši minētās regulas 2. panta 1.–6. punktam, nevis saskaņā ar tā sauktās "analogās valsts" metodi, kas ir aplūkota minētās regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā.

7. 2013. gada 22. augusta un 2013. gada 13. septembra vēstulēs Komisija informēja *Xinyi*, ka, neraugoties uz tās iesniegtajiem apsvērumiem, minētais lūgums netiks tālāk skatīts, jo Komisijas ieskatā minētā sabiedrība neatbilst pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētajam kritērijam.

8. No lietas materiāliem izriet, ka Komisija ir noraidījusi *Xinyi* lūgumu, uzskatot, ka tai nav izdevies pierādīt, ka tās ražošanas izmaksas un finansiālais stāvoklis nav pakļauti nozīmīgiem izkropļojumiem, kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma izpratnē. Konkrētāk – Komisijas ieskatā *Xinyi* bija saņēmusi vairākas nodokļu priekšrocības ienākuma nodokļa veidā. Pirmkārt, tā bija izmantojusi programmu *2 Free 3 Half*, kas atļāva sabiedrībām ar ārvalstu kapitālu izmantot pilnīgu atbrīvojumu no nodokļa (0 %) divus gadus un nākamajos trijos gados izmantot 12,5 % nodokļa likmi, nevis parasto 25 % likmi. Otrkārt, tā bija izmantojusi nodokļu režīmu, kas paredzēts augsto tehnoloģiju uzņēmumiem un līdz ar kura piemērošanu sabiedrībai ir jāmaksā samazināta 15 % nodokļa likme, nevis 25 % nodokļa likme.

9. 2014. gada 13. maijā Komisija pieņēma strīdīgo regulu, kurā apstiprināja, ka TES piešķiršanas lūgumi un konkrēti *Xinyi* iesniegtais, ir jānoraida, un izveidoja galīgo antidempinga maksājumu 36,1 % apmērā par noteiktu solārā stikla izstrādājumu, ko ražojusi *Xinyi*, importu. Strīdīgās regulas 33. apsvērumā Komisija it īpaši noraidīja argumentu, ar kuru *Xinyi* apgalvoja, ka priekšrocības, kas izrietēja no preferenciālajiem nodokļu režīmiem un no subsīdijām, neveidoja nozīmīgu tās apgrozījuma daļu. Šajā apsvērumā Komisija konkrēti uzskatīja, ka "minētais arguments (kā arī citi argumenti) jau tika aplūkots Komisijas 2013. gada 13. septembra vēstulē eksportētājam, kurā Komisija minētajai personai sniedza informāciju par [TES piešķiršanu]. It īpaši tika uzsvērts, ka šīs priekšrocības iezīmju dēļ absolūtajam [izmeklēšanas perioda] laikā saņemtajam ieguvumam nav nozīmes, lai novērtētu, vai izkropļojums ir "būtisks"".

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un Tiesā un pārsūdzētais spriedums

10. Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēts 2014. gada 7. augustā, *Xinyi* lūdza atcelt strīdīgo regulu, izvirzot četrus pamatus savas prasības atbalstam. Pirmajā prasības pamatā, kas bija iedalīts divās daļās, *Xinyi* norādīja uz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpumu.

11. Ar 2016. gada 16. marta spriedumu [5] Vispārējā tiesa apmierināja pirmā pamata pirmo daļu, kurā *Xinyi* bija apgalvojusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka *Xinyi* izmantotās nodokļu priekšrocības veido izkropļojumus, "kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma izpratnē.

12. Pēc apelācijas sūdzības, ko Komisija iesniedza par šo spriedumu, Tiesa spriedumā Komisija/*Xinyi* atcēla iepriekš minēto spriedumu, uzskatot, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas, interpretējot nosacījumu par tāda izkropļojuma esamību, kas "izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas". Tāpēc Tiesa nodeva lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

13. Pēc lietas nodošanas atpakaļ, kas tika izdarīts ar spriedumu Komisija/*Xinyi*, Vispārējā tiesā atkārtoti notika tiesvedība un 2019. gada 24. septembrī tā pasludināja pārsūdzēto spriedumu.

IV. Pārsūdzētais spriedums

14. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa izskatīja prasības pirmā pamata otro daļu, kurā *Xinyi* apgalvoja, ka Komisija bija kļūdaini uzskatījusi, ka izkropļojumi, kuri izriet no konkrētajiem preferenciālajiem nodokļu režīmiem, ir nozīmīgi saistībā ar tās ražošanas izmaksām un tās finansiālo stāvokli pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma izpratnē.

15. Atgādinājusi judikatūras principus par pamatregulas 2. panta 7. punkta darbību, Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 55.–61. punktā interpretēja minētās regulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma noteikumu.

16. Tā uzskatīja, ka no tās pašas regulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunkta izriet, ka kritēriji, kas ir ņemami vērā, izvērtējot TES piešķiršanas pieteikuma pamatotību, ieskaitot minētās tiesību normas c) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētos, ir tie, vai "attiecībā uz [attiecīgo] līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu" darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļi, un pauž Savienības likumdevēja vēlmi pārliecināties, ka ražotājs eksportētājs, kurš iesniedz šādu pieteikumu, rīkojas, ciktāl runa ir par attiecīgā līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, atbilstoši principiem, kuri ļauj aprēķināt atvērta tirgus vērtību.

17. Vispārējā tiesa norādīja, ka minētajos apstākļos pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma noteikumā ir atsauce uz ražošanas izmaksām un uz uzņēmuma finansiālo stāvokli, ievērojot parametrus, kas tieši ir saistīti ar pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā izklāstītajām atvērta tirgus vērtības aprēķināšanas metodēm, proti, aktīvu nolietojumu, citiem norakstījumiem, bartera darījumiem un samaksu, kompensējot parādus. Vispārējā tiesa

[5] Spriedums, 2016. gada 16. marts, *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings*/Komisija (T-586/14, EU:T:2016:154).

uzskatīja – lai gan šis saraksts ir indikatīvs, kā to pierāda vārdu savienojuma "jo īpaši"[6] izmantošana, šā vārdu savienojuma lietošana neļaujot Komisijai noraidīt TES piešķiršanas pieteikumu, pamatojoties uz apstākļiem, kas, kaut arī tie attiecas uz uzņēmuma finansiālo stāvokli plašā nozīmē, automātiski nenozīmē viena vai vairāku faktoru, kuri nosaka elementus saistībā ar konkrētā līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, "nozīmīgu" izkropļojumu. Šā apsvēruma pamatojumam Vispārējā tiesa pēc analoģijas atsaucās uz 2012. gada 19. jūlija spriedumu Padome/*Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group* (C-337/09 P, EU:C:2012:471; turpmāk tekstā – "spriedums Padome/*Zhejiang Xinan*").

18. Vispārējā tiesa no tā secināja, ka tādu pasākumu gadījumā, kas skar uzņēmuma finansiālo stāvokli vispārīgi, Komisijai, ņemot vērā administratīvajā procesā iesniegtos elementus, ir jāvērtē, vai šie pasākumi patiešām ir izraisījuši šīs situācijas nozīmīgu izkropļojumu saistībā ar attiecīgu līdzīgu izstrādājumu ražošanu vai pārdošanu. Vispārējās tiesas ieskatā, no vienas puses, pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešais ievilkums attiecas uz faktiskiem, nevis tikai potenciāliem ražošanas izmaksu un finansiālā stāvokļa izkropļojumiem. No otras puses, konkrētā izkropļojuma "nozīmīgais" raksturs ir jāvērtē attiecībā pret minētās tiesību normas mērķi, kas esot tiekties garantēt, ka uz ražošanas izmaksām un uzņēmuma finansiālo stāvokli attiecināmie elementi nav izkropļoti tiktāl, ka iespējamā pamatregulas 2. panta 1.–6. punkta piemērošana var izraisīt mākslīgus rezultātus, kas liek apšaubīt antidempinga izmeklēšanas mērķus.

19. Pamatojoties uz šo interpretāciju, Vispārējā tiesa, otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 62.–73. punktā šai lietai piemēroja konkrēto noteikumu. Vispārējā tiesa it īpaši uzskatīja, ka, 2013. gada 22. augusta un 2013. gada 13. septembra vēstulēs atsaucoties uz konkrētā pasākuma "kopējo ietekmi", kas sastāv no iespējas "piesaistīt kapitālu ar samazinātām likmēm", lai pamatotu *Xinyi* TES piešķiršanas pieteikuma noraidījumu, Komisija esot norādījusi iemeslus saistībā ar uzņēmuma finansiālo stāvokli no augstākā mērā abstrakta skatpunkta, bez jebkādas saiknes ar elementiem saistībā ar attiecīgā līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu. Vispārējās tiesas ieskatā, pirmkārt, nedz uzņēmumu ienākuma nodokļa režīma, kas skar noteiktā pārskata gadā gūtās peļņas aplikšanu ar nodokli, mērķis, nedz tā sekas nav ietekmēt šīs peļņas apjomu vai pašu likmi, ne arī citus elementus kā atvērta tirgus vērtības sastāvdaļas, kas Komisijai antidempinga izmeklēšanas mērķiem ir jāaprēķina atbilstoši pamatregulas 2. panta 1.–6. punktam. Otrkārt, vienīgi iespēja, ka preferenciāls nodokļu režīms piesaista ieguldītājus uzņēmuma kapitālā, neesot pietiekama, lai uzskatītu, ka tā finansiālo stāvokli patiešām ietekmē nozīmīgi izkropļojumi.

20. Vispārējā tiesa vēl uzskatīja, ka uzņēmuma apgrozījums ir atbilstošs rādītājs tā ekonomiskajai un finansiālajai spējai, balstoties uz kuru tas gūst peļņu, un ka tāpēc *Xinyi*, norādot, ka attiecīgie izkropļojumi veidoja 1,14 % no tās apgrozījuma, patiešām ir iesniegusi principā ticamu un atbilstošu elementu attiecībā uz izvērtētā nodokļu pasākuma kopējo ietekmi uz tās finansiālo stāvokli. Minētajos apstākļos Vispārējās tiesas ieskatā Komisijai bija vismaz jāizskaidro saikne starp izvēli ieguldīt prasītājas kapitālā, ko attiecīgā gadījumā ir rosinājis labvēlīgais nodokļu režīms, no vienas puses, un tās finansiālā stāvokļa izkropļojumiem, no otras puses, nevis vispārīgi un teorētiski, bet gan pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma mērķa gaismā.

[6] *In particular* angļu valodas versijā, *notamment* franču valodas versijā, *insbesondere* vācu valodas versijā, *particularmente* spāņu valodas versijā, *nomeadamente* portugāļu valodas versijā un *in het bijzonder* holandiešu valodas versijā. Konkrētā noteikuma itāļu valodas tulkojumā šķietami ir kļūda, jo minētajā valodas versijā termins *anche* ("arī"; latviešu valodas versijā – "jo īpaši" – tulk. piez.) attiecas tikai uz pirmo konkrētajā noteikumā minēto parametru, proti, "uz aktīvu nolietojumu", ja iepriekš minētajās valodu versijās minētie termini ir novietoti pirms dažādo parametru uzskaitījuma un tātad nepārprotami konkretizē šā saraksta gluži indikatīvo raksturu. Šis indikatīvais raksturs tomēr nekādi netiek apstrīdēts.

21. Pamatojoties uz minētajiem apsvērumiem, Vispārējā tiesa secināja, ka motivācijā, uz kuru Komisija bija balstījusies, lai noraidītu prasītājas TES piešķiršanas pieteikumu, ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un tāpēc apmierināja prasības pirmā pamata otro daļu, atceļot strīdīgo regulu.

V. Lietas dalībnieku prasījumi

22. Ar savām apelācijas sūdzībām[7] gan Komisija, gan *GMB* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu; noraidīt kā nepamatotu pirmās instances prasības pirmā pamata otro daļu; nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā var spriest par atlikušajiem pirmās instances prasības pamatiem, un atlikt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem šajā tiesvedībā un agrākajās ar to saistīto tiesvedību instancēs.

23. Abās lietās *Xinyi* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzības un piespriest Komisijai un *GMB* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

VI. Apelācijas sūdzību analīze

24. Apelācijas sūdzību pamatojumam Komisija un *GMB* katra izvirza trīs apelācijas pamatus, kuri daudzos punktos sakrīt. Pirmajos pamatos Komisija un *GMB* kritizē to, kā Vispārējā tiesa interpretējusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešo ievilkumu. Otrajos pamatos Komisija un *GMB* norāda uz tiesību kļūdām minētā noteikuma piemērošanā konkrētajai lietai, savukārt trešajos pamatos tās norāda uz procesuālajiem pārkāpumiem.

A. Par pamatiem, kas ir saistīti ar tiesību kļūdām pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma interpretācijā

1. Lietas dalībnieku argumenti

25. Ar pirmajiem apelācijas pamatiem, ar kuriem tiek apstrīdēts pārsūdzētā sprieduma 55.–61. punkts, Komisija un *GMB* kritizē to, kā Vispārējā tiesa ir interpretējusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma noteikumus[8]. Tās būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka minētās tiesību normas kā priekšnoteikumu paredz, ka TES piešķiršanas pieteikumu var noraidīt tikai tad, ja pamatregulas 2. panta 1.–6. punkta piemērošana var radīt mākslīgus rezultātus, kas būtu vienlīdzīgi apgalvojumam, ka Komisijai esot jāpierāda konstatētā izkropļojuma precīza ietekme uz konkrētā ražotāja eksportētāja cenām un izmaksām saistībā ar tā finansiālo stāvokli.

26. Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 1.–6. punkta noteikumiem nav nozīmes, lai interpretētu tās pašas regulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu un c) apakšpunkta trešo ievilkumu. No judikatūras izrietot, ka pamatregulas 2. panta 7. punkts atspoguļo Savienības tiesiskajam regulējumam raksturīgu nostāju, jo neesot iespējams noteikt atbilsmi starp minētajā noteikumā ietvertajām normām un PTO "Antidempinga nolīguma" 2. pantā definētajām

[7] Ar Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 11. marta lēmumu lietas C-884/19 P un C-888/18 P tika apvienotas mutvārdu procesa un sprieduma taisīšanas nolūkos.

[8] Komisija apgalvo, ka ir pārkāpts arī pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunkts. *GMB* iesniegtās apelācijas pirmais pamats ir vērsts tikai pret pārsūdzētā sprieduma 59., 60., 61. un 68. punktu.

normām[9], kas Savienības tiesiskajā regulējumā esot transponēts pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā. Tikai tā kritērija dēļ, kas minēts pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma pirmajā daļā, Savienības likumdevējs esot prasījis pierādīt konkrētu ietekmi uz cenām un izmaksām, proti, uz elementiem, kuri ir nozīmīgi analīzes nolūkos pamatregulas 2. panta 1.–6. punkta nozīmē.

27. Otrkārt, Komisija un *GMB* uzskata, ka saikne, ko Vispārējā tiesa novilkusi starp pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešo ievilkumu un elementiem, kas jāņem vērā aprēķinā saskaņā ar šīs pašas regulas 2. panta 1.–6. punktu, ir kļūdaina. Pirmām kārtām, šajā tiesību normā neesot noteikts neviens pienākums sasaistīt attiecībā uz konkrētā ražotāja eksportētāja finansiālo stāvokli konstatētos izkropļojumus ar kādu elementu saistībā ar attiecīgā līdzīgā izstrādājuma ražošanu vai pārdošanu. Otrām kārtām, minētajā trešajā ievilkumā norādītajam sarakstam esot tikai indikatīvs raksturs un trīs no četriem šajā tiesību normā minētajiem faktoriem neesot pat pieminēti pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā.

28. Treškārt, Komisija un *GMB* apgalvo, ka Tiesas secinājumi spriedumā Padome/*Zhejiang Xinan* attiecībā uz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmo ievilkumu, uz kura pamatojās Vispārējā tiesa, neesot piemērojami trešajā ievilkumā minētajam noteikumam.

29. Ceturtkārt, Komisija un *GMB* apgalvo, ka tas, kā Vispārējā tiesa ir interpretējusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešo ievilkumu, atņemot jēdzienam "finansiālais stāvoklis" tā nozīmi un līdz ar to lietderīgo iedarbību. Šāda interpretācija atzīstot finansiālā stāvokļa izkropļojumu tikai tad, ja Komisija pierāda, ka šis izkropļojums vienlaikus izkropļo arī ražošanas izmaksas. Tas esot pretrunā likumdevēja nodomam paredzēt konkrētajā tiesību normā divas alternatīvas.

30. Piektkārt, Komisija apgalvo, ka saiknes, ko Vispārējā tiesa novilkusi starp pamatregulas 2. panta 1.–6. punktu un 7. punktu, kļūdaino raksturu no sistēmiskā viedokļa apstiprinot arī apstāklis, ka pēdējiem diviem 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta ievilkumiem esot makroekonomisks raksturs, un tiem nav nekādas saistības ar minēto 1.–6. punktu. *GMB* apgalvo, ka pati pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta noteikumu struktūra norāda, ka nav nepieciešama analīze, lai konstatētu saistību starp finansiālo stāvokli un konkrētā [attiecīgā] līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu. Šī struktūra norādot, ka finansiālais stāvoklis pamatregulā jau esot aplūkots kā faktors, kas ietekmē [attiecīgā] līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu.

31. Pirmā pamata otrajā daļā *GMB* apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 68., 69. un 72. punktā esot kļūdaini interpretējusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešo ievilkumu, apvēršot pierādīšanas pienākumu, kas ir ražotājam eksportētājam, kurš lūdz Komisiju piešķirt TES. Tomēr no minētās regulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunkta, kā arī no judikatūras nepārprotami izrietot, ka pirmajam minētajam ir jāpierāda, ka attiecībā uz [attiecīgo] līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu tas darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos.

32. *Xinyi* apstrīd Komisijas [un] *GMB* izvirzītos argumentus un uzskata, ka tas, kā Vispārējā tiesa ir interpretējusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešo ievilkumu, ir pareizi, saskanīgi ar Savienības likumdevēja vēlmi un Tiesas judikatūru.

[9] Līgums par 1994. gada vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.).

33. Pirmkārt, Komisijas arguments, atbilstoši kuram pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā ietvertā frāze "attiecībā uz līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu" attiecoties tikai uz minētās regulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma pirmo daļu, esot nesaderīgi ar tās pašas regulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma pašu formulējumu, no kura izrietot, ka tajā paredzētais TES piešķiršanas kritērijs arī attiecas uz līdzīgu izstrādājumu ražošanas izmaksām. Turklāt Komisija neesot paskaidrojusi, kādi ir pārējo četru TES piešķiršanas kritēriju mērķi, ja tie nav atļaut izmantot izmaksas un pārdošanas cenas valsts iekšienē Ķīnā izmeklēšanas periodā, gadījumā, ja šīs izmaksas un pārdošanas cenas ir atbilstošas atvērta tirgus vērtības aprēķināšanai. Komisija veicot šo pārējo kritēriju interpretāciju nesaistīti ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta mērķiem.

34. Otrkārt, *Xinyi* apgalvo, ka Vispārējā tiesa varēja analogā veidā pareizi piemērot spriedumu Padome/*Zhejiang Xinan*. Gan minētajā lietā, gan šajā gadījumā Savienības iestādes esot atteikušās izskatīt TES piešķiršanas pieteikuma atbalstam iesniegtos pierādījumus, lai automātiski attaisnotu tā noraidījumu. Vispārējā tiesa neesot centusies TES piešķiršanas trešā kritērija analīzē transponēt apsvērumus, ko Tiesa paudusi par TES piešķiršanas pirmo kritēriju, bet esot tikai noteikusi paralēlismu starp divām līdzīgām situācijām. Turklāt – tieši tāpat kā pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma piemērošanas jomā – Komisijai būtu vienmēr, arī analizējot minētās tiesību normas trešajā ievilkumā paredzēto nosacījumu, jāizvērtē izkropļojuma ietekme uz cenām vai ražotāja izmaksām, jo tā nevar iztikt ar abstraktu vērtējumu. Pārējie spriedumi, ko Komisija citējusi sava argumenta atbalstam, neesot noteicoši.

35. Treškārt, attiecībā uz Komisijas argumentu par jēdziena "finansiālais stāvoklis" lietderīgo iedarbību, *Xinyi* apgalvo, ka tad, ja kādas sabiedrības finansiālā stāvokļa nozīmīgs izkropļojums ietekmē tās cenas, nevis tās izmaksas, Vispārējās tiesas sniegtā interpretācija neatņemot minētajam jēdzienam tā lietderīgo iedarbību.

36. Ceturtkārt, *Xinyi* noraida arī sistēmisko interpretāciju attiecībā uz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta ceturto un piekto ievilkumu. *Xinyi* ieskatā, pirmkārt, esot acīmredzams, ka apstāklis, kuram ir nozīme ceturtā ievilkuma situācijā, kur sabiedrība nav pakļauta bankrota procedūrai, izkropļo tās izmaksas un tās cenas. Otrkārt, tādā pašā veidā, iespējamā peļņa, kam ir nozīme piektā ievilkuma situācijā, no labāka tirgus maiņas kursa ārvalstu valūtu pirkšanas vai pārdošanas brīdī ietekmējot attiecīgi sabiedrības izmaksas un cenas.

2. Vērtējums

a) Ievada apsvērumi

37. Pirmajos apelācijas pamatos Komisija un *GMB* kritizē to, kā Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā interpretējusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma noteikumu.

38. Šajā ziņā ievadam ir jānorāda, ka ar pamatregulas 2. panta 7. punktu Savienības likumdevējs ir vēlējies pieņemt speciālu režīmu, kas nosaka sīki izstrādātas tiesību normas atvērta tirgus vērtības aprēķināšanas jomā saistībā ar importu no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas [10].

[10] Spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/*Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 47. punkts). Sīkāku informāciju par 2. panta 7. punktā minētā noteikuma iekļaušanu pamatregulā skat. 53. un nākamajos punktos ģenerāladvokāta P. Mengoci [*P. Mengozzi*] secinājumos lietā Komisija/*Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* (C-301/16 P, EU:C:2017:938).

39. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu gadījumā, ja preces importē no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, atkāpjoties no šī paša panta 1.–6. punktā izklāstītajiem noteikumiem, atvērta tirgus vērtību principā nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku. Šīs tiesību normas mērķis ir nepieļaut valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, esošo cenu un izmaksu ņemšanu vērā, ciktāl šie parametri nav parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts [11].

40. Tomēr saskaņā ar minētā pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu, veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz it īpaši Ķīnas izcelsmes importu, atvērta tirgus vērtību nosaka atbilstīgi pamatregulas 2. panta 1.–6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi pamatotiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, saskaņā ar tā paša minētā 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem kritērijiem un procedūrām ir pierādīts, ka šie ražotāji attiecībā uz konkrētu līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos [12].

41. Padomei un Komisijai ir jānovērtē, vai attiecīgā ražotāja sniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka minētā 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā ietvertie kritēriji ir izpildīti, lai minētajam ražotājam atzītu TES, un Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai šajā vērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda [13].

42. Tiesa ir arī atzinusi, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām tiesību normām ir izņēmuma raksturs un tātad tās ir jāinterpretē šauri, taču tas nevar ļaut Savienības iestādēm interpretēt un piemērot šīs tiesību normas neatbilstoši to tekstam un mērķim [14].

43. Šajā lietā ir skaidrs, ka *Xinyi* TES piešķiršanas pieteikums tika noraidīts tikai tāpēc, ka minētā sabiedrība nebija pierādījusi, ka tā atbilst pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešajā ievilkumā noteiktajam kritērijam, jo Komisija bija uzskatījusi par izpildītiem visus pārējos četrus kritērijus [15].

44. Ievērojot minēto tiesību normu, attiecīgajam ražotājam ir jāiesniedz pietiekami pierādījumi tam, ka viņa ražošanas izmaksas un viņa finansiālais stāvoklis nav pakļauti būtiskiem izkropļojumiem, kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, it īpaši attiecībā uz aktīvu nolietojumu, citiem norakstījumiem, bartera darījumiem un samaksu, kompensējot parādus [16].

45. No minētās tiesību normas formulējuma izriet, ka tajā ir paredzēti divi kumulatīvi nosacījumi, kas ir saistīti, pirmkārt, ar attiecīgā uzņēmuma ražošanas izmaksu un finansiālā stāvokļa nozīmīgu izkropļojumu pastāvēšanu un, otrkārt, ar to, ka minētie izkropļojumi ir tādi, kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas [17].

[11] Spriedumi Padome/*Zhejiang Xinan*, 66. punkts, un Komisija/*Xinyi*, 64. punkts.

[12] Spriedumi Padome/*Zhejiang Xinan*, 67. punkts, un Komisija/*Xinyi*, 65. punkts. Saistībā ar pamatojumu, kas lika ieviest minētos noteikumus, konkrēti ar atsauci uz Ķīnas Tautas Republiku, skat. arī attiecīgi minēto spriedumu 68. un 69. punktu un 75. un 76. punktu.

[13] Spriedumi, 2012. gada 2. februāris, *Brosmann Footwear (HK)* u.c./Padome (C-249/10 P, EU:C:2012:53, 32. punkts), un Padome/*Zhejiang Xinan*, 70. punkts.

[14] Skat spriedumu Padome/*Zhejiang Xinan*, 93. punkts.

[15] Skat. spriedumu Komisija/*Xinyi*, 68. punkts.

[16] Skat. spriedumu Komisija/*Xinyi*, 70. punkts.

[17] Skat. spriedumu Komisija/*Xinyi*, 70. punkts.

46. Pārsūdzētais spriedums attiecas tikai uz pirmo no abiem minētajiem nosacījumiem. Otrā minētā nosacījuma tvēruma noteikšana jau ir bijis priekšmets minētajā spriedumā Komisija/*Xinyi* [18], kurā Tiesa paskaidroja tāda izkropļojuma jēdziena tvērumu, "kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas".

b) Par pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētā pirmā nosacījuma interpretāciju

47. Tieši iepriekšējā sadaļā aprakstītajā kontekstā ir jāanalizē pirmie Komisijas un *GMB* izvirzītie apelācijas pamati, ar kuriem tās kritizē to, kā Vispārējā tiesa interpretējusi pirmo no diviem kumulatīvajiem nosacījumiem, kuri ir paredzēti tiesību normā, kas minēta pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešajā ievilkumā un kas atgādināta iepriekš 44. punktā.

48. Šajā nozīmē Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā vadās no premisas, atbilstoši kurai, tā kā pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā ir noteikts, ka TES piešķiršanas nolūkā tas, ka ražotājs pieteikuma iesniedzējs darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos, ir jāpierāda "*attiecībā uz līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu*", tātad kritērijiem, kuri ir paredzēti tā paša punkta c) apakšpunkta piecos ievilkumos, ievērojot kurus Komisijai ir jāvērtē TES pieteikumi, ir jāattiecas uz "*līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu*" [19].

49. Attiecīgi Vispārējās tiesas ieskatā trešajā ievilkumā minētajam nosacījumam – konkrēti, nozīmīgu izkropļojumu esamībai saistībā ar tā uzņēmuma finansiālo stāvokli, kurš lūdz TES, – ir jāattiecas konkrēti uz līdzīga izstrādājuma ražošanu un pārdošanu. No tā izriet, ka tādu pasākumu gadījumā, kuri uzņēmuma finansiālo stāvokli ietekmē vispārīgi – un tātad nav specifiski līdzīgā izstrādājuma ražošanai un pārdošanai – Komisijai, ņemot vērā administratīvajā procesā iesniegtos elementus, esot jāvērtē, vai šie pasākumi patiešām ir vai nav izraisījuši šādu izkropļojumu attiecībā uz līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu [20].

50. Vispārējā tiesa minēto šā kritērija šauro interpretāciju pamato ar "tiešu saikni", kas gan no gramatiskā viedokļa, gan no uz mērķi vērstā viedokļa, pastāvot starp minēto kritēriju un atvērta tirgus vērtības aprēķināšanu, kas minēta pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā [21].

51. Tāpēc, ievērojot Komisijas un *GMB* izvirzītos argumentus, ir jāpārbauda, vai minētā konkrētās tiesību normas interpretācija ir pareiza.

52. Šajā ziņā ievadam norādu, ka, tā kā pamatregulas 2. panta 7. punkts ir Savienības likumdevēja gribas paudums šajā jomā – ieņemt Savienības tiesību sistēmai atbilstošu pieeju, nevis izpildīt īpašos pienākumus, kuri ir ietverti Antidempinga nolīgumā [22], minētā tiesību norma ir jāinterpretē tikai Savienības tiesību gaismā.

53. Šādos apstākļos no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā tās teksts, kā arī tās konteksts un ar tiesisko regulējumu, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi [23].

18 Skat. iepriekš 13. un 14. punktu.

19 Skat. pārsūdzētā sprieduma 54. un 55. punktu.

20 Skat. pārsūdzētā sprieduma 59. un 60. punktu, kā arī šā principa piemērošanu tā paša sprieduma 67. un nākamajiem punktiem.

21 Skat. attiecīgi pārsūdzētā sprieduma 59. punkta pirmo teikumu un 61. punkta pēdējo teikumu.

22 Skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/*Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 48. un 50. punkts).

23 Skat. tostarp spriedumu, 2017. gada 12. oktobris, *Tigers* (C-156/16, EU:C:2017:754, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

54. Attiecībā uz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma gramatisko interpretāciju, vispirms ir jānorāda, ka no pašas tiesību normas teksta izriet, ka pirmais no iepriekš 45. punktā minētajiem diviem kumulatīvajiem nosacījumiem paredz divas alternatīvas situācijas, kuras var izraisīt TES piešķiršanas pieteikuma noraidīšanu: ja pastāv, no vienas puses, attiecīgā uzņēmuma ražošanas izmaksu nozīmīgs izkropļojums un, no otras puses, šā uzņēmuma finansiālā stāvokļa nozīmīgs izkropļojums.

55. Šajā nozīmē atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, ja Savienības tiesību norma var tikt dažādi interpretēta, priekšroka ir dodama interpretācijai, ar kuru tiek saglabāta tās lietderīgā iedarbība [24], un tās kopumā. No tā izriet, ka konkrētā aplūkojamā tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piešķir abām alternatīvām lietderīgo iedarbību.

56. No iepriekš izklāstītā izriet, ka konkrētajā tiesību normā paredzētajam jēdzienam "finansiālā stāvokļa nozīmīgs izkropļojums" ir jāatzīst sava autonomija, kas definēta tiesību normas mērķa kontekstā un gaismā. Tāpēc tās noteikšana nevar būt pakļauta pirmajai minētajā tiesību normā paredzētajai iespējai, proti, ražošanas izmaksu nozīmīga izkropļojuma pastāvēšanai. Attiecīgi konstatējums, ka pastāv nozīmīgs uzņēmuma, kas lūdz TES, finansiālā stāvokļa izkropļojums, kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, kā tāds ir pietiekams, lai noraidītu minēto pieteikumu.

57. Aizvien no gramatiskā viedokļa ir jāuzsver, ka jēdzienam "finansiālais stāvoklis" nav pievienots neviens precizējums, kas kaut kādā veidā ierobežotu tā tvērumu. Minētajos apstākļos, manuprāt, ir vērts minētajam jēdzienam piešķirt plašu tvērumu, kas šīs tiesību normas piemērošanas jomā iekļautu – turpmākajos punktos sīkāk izklāstītajās robežās – ikvienu faktoru, kas nozīmīgi kropļo uzņēmuma finansiālo stāvokli un kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas.

58. Pretēji tam, ko Vispārējā tiesa uzskatījusi pārsūdzētā sprieduma 59. punktā, uzskatu, ka no minētās tiesību normas formulējuma neizriet nekāda tieša saikne starp nozīmīga finansiālā stāvokļa izkropļojuma pastāvēšanu un atvērta tirgus vērtības aprēķināšanu pamatregulas 2. panta 1.–6. punkta izpratnē. Konkrētāk, šādas tiešas saiknes esamību, manuprāt, nevar izsecināt no pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma otrajā daļā norādītajiem parametriem. Šajā ziņā norādu, ka nav apstrīdams, ka minētajam sarakstam ir tikai indikatīvs raksturs un ka tajā norādītie elementi tātad ir vienkārši tādu faktoru piemēri, kuri var izraisīt izkropļojumus, kas ietilpst minētās tiesību normas piemērošanas jomā. Savukārt nekas nenorāda, ka šāds piemēru uzskaitījums būtu vērsts uz saiknes radīšanu starp pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešajā ievilkumā minēto tiesību normu un atvērta tirgus vērtības aprēķināšanu, kas minēta tā paša panta 1.–6. punktā.

59. Tiešas saiknes neesamība starp analīzi, kas jāveic saskaņā ar 7. punktu, un to, kas jāveic saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1.–6. punktu – tādā nozīmē, kā šķiet ierosinām Vispārējā tiesa, ka pirmā ir katrā ziņā jāveic otrās gaismā [25] – šķiet turklāt apstiprināta arī no sistēmiskā viedokļa.

60. Kamēr pamatregulas 2. panta 1.–6. punkta noteikumiem ir saikne ar Antidempinga nolīguma 2. pantā minētajām metodēm atvērta tirgus vērtības aprēķināšanai, tas nav spēkā attiecībā uz tās pašas regulas 2. panta 7. punktu. Kā izriet no iepriekš 38. un 52. punktā minētās judikatūras, ar minēto 7. punktu Savienības likumdevējs bija iecerējis pieņemt īpašu, Savienības tiesībām

[24] Skat. tostarp spriedumu, 2019. gada 21. marts, *Falck Rettungsdienste* un *Falck* (C-465/17, EU:C:2019:234, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

[25] Skat. pārsūdzētā sprieduma 61. punkta pēdējo teikumu un arī tā 68. punktu.

specifisku režīmu, lai aprēķinātu atvērta tirgus vērtību attiecībā uz importu no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas, – režīmu, kuram *nav* mērķa izpildīt īpašos Antidempinga nolīgumā ietvertos pienākumus.

61. Minētajā speciālajā režīmā noteikums ir tāds, ka saskaņā ar minētā 7. punkta a) apakšpunktu importa no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas, gadījumā atvērta tirgus vērtība tiek aprēķināta, pamatojoties uz "analogās valsts" metodi. Izņēmuma kārtā saskaņā ar tā paša punkta b) apakšpunktu Savienības likumdevējs vēlējās dot iespēju, it īpaši Ķīnas ražotājiem, tikt atzītiem par tiesību subjektiem, kuri darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, un tāpēc saņemt atvērta tirgus vērtību uz to reālo cenu un izmaksu pamata, katrā gadījumā veicot atsevišķu izvērtējumu un tikai ar nosacījumu, ka tie pierāda atbilsmi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem pieciem nosacījumiem un ka tādējādi var tikt uzskatīts, ka tie darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Pretējā gadījumā "automātiski" tiek piemērota analogās valsts metode [26].

62. No iepriekš izklāstītā izriet, ka minētajā 7. punktā paredzētā speciālā režīma piemērojamība nekādā veidā neparedz kā priekšnoteikumu – kā to savukārt uzskata Vispārējā tiesa – analīzi uzņēmuma līmenī, kas liktu secināt, ka 1.–6. punktā minēto noteikumu piemērošana radītu mākslīgus rezultātus. Padarīt pamatregulas 2. panta 7. punktā minētā speciālā režīma piemērošanu atkarīgu no iespējamu rezultātu, kas izriet no vispārīgā režīma piemērošanas, analīzes, manuprāt, ir acīmredzamā pretrunā aplūkojamo tiesību normu sistēmiskumam [27].

63. Aizvien no sistēmiskā viedokļa tomēr ir jānorāda, kā to jau minējusi Vispārējā tiesa, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka ražotājam eksportētājam, kurš lūdz TES, ir jāpierāda, ka tas "attiecībā uz līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu" darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos.

64. Tomēr tas, manuprāt, neizraisa katrā ziņā to, ka, lai varētu iekļūt tā paša punkta c) apakšpunkta piecos ievilkumos paredzēto nosacījumu piemērošanas jomā, kuru gaismā Komisijai ir jāvērtē TES piešķiršanas pieteikumi, pasākumam, kas var grozīt tirgus ekonomikai raksturīgus parametrus, ir jāattiecas konkrēti uz "*līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu*".

65. Konkrētāk, attiecībā uz konkrētās tiesību normas trešajā ievilkumā paredzētā pirmā nosacījuma otro alternatīvu, uzskatu, ka no 63. punkta b) apakšpunktā minētā noteikuma nevar secināt, ka, ja šis nosacījums ir jāinterpretē šauri tādā nozīmē, ka tikai nozīmīgi finansiālā stāvokļa izkropļojumi, kas konkrēti attiecas uz "*līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu*", var attaisnot TES piešķiršanas pieteikuma noraidījumu, un ka tāpēc tādu pasākumu gadījumā, kuri ievērojami izkropļo uzņēmuma, kas lūdz TES, finansiālo stāvokli, un kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, bet kas nav specifiski līdzīgajam izstrādājumam, Komisijai esot jāpierāda esošā saikne starp pašu pasākumu un "*līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu*".

66. Tik ļoti šaurs minētā trešā ievilkuma noteikuma lasījums, manuprāt, ir pretrunā ne tikai tā formulējumam, kurš nekādā veidā neparedz tādu atšķirību starp pasākumiem, kuri ietekmē attiecīgā uzņēmuma finansiālo stāvokli, bet ir pretrunā arī šīs tiesību normas sistēmiskumam un mērķim, kā arī pierādīšanas pienākuma sadalījumam, kas paredzēts tajā pašā pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā.

[26] Šajā ziņā skat. ģenerāladvokāta P. Mengoci [*P. Mengozzi*] secinājumus lietā Komisija/*Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* (C-301/16 P, EU:C:2017:938, 63. punkts).

[27] Šajā ziņā norādu arī, ka pārsūdzētā sprieduma 61. punktā atsauce pēc analoģijas uz sprieduma Padome/*Zhejiang Xinan* 82. punktu nešķiet atbilstīga, lai pamatotu tiešas saiknes pastāvēšanu starp pamatregulas 2. panta 1.–6. punktu un 2. panta 7. punktu.

67. No sistēmiskā viedokļa, kā pareizi uzsvērusi Komisija un kā tostarp atzinusi arī pati *Xinyi*, pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta ceturtajā un piektajā ievilkumā paredzētie nosacījumi – kas attiecas attiecīgi uz pakļaušanu likumiem bankrota un īpašumtiesību jomā un uz valūtas maiņas konvertēšanu – attiecas uz parametriem, kuriem pēc definīcijas nav nekādas tiešas saistības ar "*līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu*". Minētie nosacījumi attiecas uz tirgus ekonomikai raksturīgu parametru izmaiņām, kas netieši var izkropļot uzņēmuma izmaksas un cenas. Šķiet neapstrīdami, ka tādu pasākumu esamības gadījumā, kuri izmaina minētos parametrus, Komisijai nav pienākuma pierādīt saiknes pastāvēšanu starp minētajiem pasākumiem un līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu.

68. Analoga pieeja, manuprāt, ir jāpiemēro pasākumiem, kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, un kas izraisa nozīmīgus uzņēmuma, kas lūdz TES, finansiālā stāvokļa izkropļojumus, kā priviliģētiem nodokļu režīmiem. Ja nav pierādījuma par pretējo – tie ir jāsniedz ieinteresētajam uzņēmumam – Komisija var prezumēt, ka šāda veida pasākumi var izkropļot uzņēmuma izmaksas un cenas un tātad netieši arī "*līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu*".

69. Šī konkrētās tiesību normas neierobežojošā interpretācija atbilst vispārējiem ar pamatregulas 2. panta 7. punktu izveidotā speciālā režīma mērķiem, kas, kā norādīts iepriekš 39. un 40. punktā, tiecas novērst tādu cenu un izmaksu ņemšanu vērā, kas ir spēkā valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, ciktāl šie parametri šādās valstīs nav normālais rezultāts tirgū valdošajiem spēkiem, un tas ir neatkarīgi no pasākumu, kuri izraisa tirgus ekonomikai raksturīgu parametru izmaiņas attiecībā uz līdzīga izstrādājuma cenām un izmaksām, īstenoto seku tiešā vai netiešā rakstura.

70. Šī neierobežojošā interpretācija turklāt atbilst tā nosacījuma specifiskajam mērķim, kas ir paredzēts pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešajā ievilkumā un kura mērķis, konkrēti nošķirot ražošanas izmaksu izkropļojumu un "finansiālā stāvokļa" izkropļojumu, kas ņemts vērā vispārīgi bez turpmākiem precizējumiem, ir ietvert tā piemērošanas jomā ne tikai ražošanas izmaksu tiešās izmaiņas, bet arī citus izkropļojumus, tostarp netieša rakstura, kuriem nav obligāti jābūt ierobežotiem ar ražošanas izmaksām, kam ir ietekme uz uzņēmuma, kurš lūdz TES, finansiālo stāvokli.

71. Vēl uzskatu, kā to apgalvo *GMB* pirmā apelācijas pamata otrajā daļā, ka šaurā interpretācija, ko Vispārējā tiesa sniegusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētajam nosacījumam, atbilstoši kuram tādu nozīmīgu uzņēmuma, kas lūdz TES, finansiālās situācijas izkropļojumu gadījumā, kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, bet kas konkrēti neattiecas uz līdzīgo izstrādājumu, Komisijai būtu jāpierāda saiknes esamība starp pašu pasākumu un līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, ir pretrunā pierādīšanas pienākuma sadalījumam, kas paredzēts tās pašas regulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā, lasot judikatūras gaismā.

72. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kas vēlas iegūt TES saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu, un ka šajā nolūkā šāda ražotāja iesniegtajā lūgumā jābūt pietiekamiem pierādījumiem, tādiem kā tie, kas minēti tā paša panta 7. punkta c) apakšpunktā, par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Attiecīgi Savienības iestādēm nav jāpierāda, ka ražotājs neatbilst paredzētajiem šā statusa piešķiršanas nosacījumiem [28].

[28] Skat. spriedumu, 2012. gada 2. februāris, *Brosmann Footwear (HK)* u.c./Padome (C-249/10 P, EU:C:2012:53, 32. punkts).

73. No tā izriet, ka, manuprāt – pretēji tam, ko Vispārējā tiesa apgalvojusi pārsūdzētā sprieduma 60. punktā –, tādu pasākumu gadījumā, kas izraisa nozīmīgus uzņēmuma, kas lūdz TES, finansiālā stāvokļa izkropļojumus, kas izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, bet kas konkrēti neattiecas uz līdzīgo izstrādājumu, Komisijai nav jāpierāda saiknes esamība starp pašu pasākumu un attiecīgā līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, savukārt uzņēmumam– pieteikuma iesniedzējam ir jāpierāda, ka, neraugoties uz šādiem izkropļojošiem pasākumiem, šis uzņēmums attiecībā uz līdzīgu izstrādājumu ražošanu un pārdošanu darbojas tirgus ekonomikas apstākļos.

74. Visbeidzot, uzskatu, ka iepriekš minētie apsvērumi nekādi netiek apšaubīti ar spriedumu Padome/*Zhejiang Xinan*, uz kuru Vispārējā tiesa atsaucās pēc analoģijas, lai pamatotu savu pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma ierobežojošo interpretāciju. No vienas puses, šis spriedums attiecas uz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētā noteikuma interpretāciju. Šī tiesību norma jau sava formulējuma dēļ vien konkrēti paredz kā priekšnoteikumu faktisku iejaukšanos attiecībā uz cenām, uz izmaksām un uz ražošanas faktoriem [29]. Saskaņā ar trešajā ievilkumā minētā noteikuma formulējumu, kas attiecas uz "finansiālo stāvokli" vispārīgi, šaubos, vai – kā uzskatījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 59.–61. punktā – sprieduma Padome/*Zhejiang Xinan* 78.–82. punktā paustie Tiesas apsvērumi, lai interpretētu pirmajā ievilkumā paredzēto nosacījumu, ir automātiski piemērojami, lai interpretētu minētajā trešajā ievilkumā paredzēto nosacījumu [30].

75. No otras puses, ir jānorāda, ka spriedumā Padome/*Zhejiang Xinan* Tiesa (un Vispārējā tiesa) bija kritizējušas Komisiju par to, ka tā ir pilnībā ignorējusi konkrētā uzņēmuma sniegtos elementus, neizvērtējot, vai minētie elementi ir pietiekami, lai pierādītu tās atbilsmi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētajam dubultajam nosacījumam [31]. Šajā lietā, kā izriet no 7. un 9. punkta iepriekš un detalizētāk no pārsūdzētā sprieduma 63.–65. punkta, Komisija nav vis ignorējusi *Xinyi* sniegtos elementus, bet ir tos izvērtējusi un noraidījusi.

76. No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka, manuprāt, pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta interpretācijā, ko Vispārējā tiesa veikusi pārsūdzētā sprieduma 55.–61. punktā, ir pieļautas vairākas tiesību kļūdas un ka tāpēc Komisijas un *GMB* izvirzītie pirmie apelācijas pamati ir jāapmierina. Minētais konstatējums ir pietiekams, lai atceltu pārsūdzēto spriedumu. No tā izriet, ka tikai pakārtoti īsumā izanalizēšu pārējos Komisijas un *GMB* izvirzītos apelācijas pamatus.

B. Par pamatiem saistībā ar tiesību kļūdām pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma piemērošanā

1. Lietas dalībnieku argumenti

77. Ar otrajiem pamatiem Komisija un *GMB* apgalvo, ka Vispārējā tiesa katrā ziņā ir pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas pārsūdzētā sprieduma 62.–73. punktā, pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma piemērošanā.

[29] Skat. spriedumu Padome/*Zhejiang Xinan*, 79. un 80. punkts.

[30] Saistībā ar gadījumu, kurā Tiesa uzskatīja atsauci uz spriedumu Padome/*Zhejiang Xinan* kā nevērtīgu, skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Gem-Year* un *Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)*/Padome (C-602/12 P, nav publicēts, EU:C:2014:2203, 56. punkts).

[31] Skat. spriedumu Padome/*Zhejiang Xinan*, 85.–87. punkts.

78. Pirmkārt, Komisijas ieskatā, pretēji Vispārējās tiesas apgalvotajam, sabiedrības kapitāla izmaksas ir faktors, piemēram, darbaspēka izmaksas, kas tieši ietekmē ražošanas izmaksas, jo palielina ieņēmumu apmēru pirms procentu, nodokļu, nolietojuma un amortizācijas atskaitījumiem (*EBIDTA*). Otrkārt, Komisijas ieskatā pārsūdzētā sprieduma 70. un 71. punktā Vispārējā tiesa esot apšaubījusi izkropļojumu rakstura "nozīmīgumu". Tomēr, tā neesot atbildējusi uz Komisijas argumentiem, neesot sniegusi pietiekamu pamatojumu un esot pieļāvusi kļūdas faktu juridiskajā kvalifikācijā. Pirmkārt, tā neesot ņēmusi vērā argumentus par konkrēto nodokļu atvieglojumu neierobežoto raksturu laikā, kā arī par apstākli, ka muitas nodokļi tiek uzlikti perspektīvā, uz pagarinātu piecu gadu laikposmu. Otrkārt, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā tās argumentus par tiesībām uz valsts atbalstu. Treškārt, gan Komisija, gan *GMB* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav ievērojusi rīcības brīvību, kas piemīt Komisijai tirdzniecības aizsardzības jomā, un ir ar savu vērtējumu aizstājusi minētās iestādes vērtējumu.

79. *Xinyi* atbild, vispirms, ka pretēji Komisijas apgalvojumiem jautājums par to, vai izkropļojumu raksturs ir nozīmīgs, netika sīki skatīts strīdīgajā regulā un izmeklēšanas gaitā. Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka var noraidīt tās TES piešķiršanas pieteikumu, nedz izskatot pierādījumus, nedz atbildot uz tiem un uz tās izvirzītajiem argumentiem, kas būtu pierādījuši, ka izkropļojumi nebija nozīmīgi, jo konkrētie nodokļu atbrīvojumi esot tikai 1,34 % no tās kopējām izmaksām un 1,14 % no tās kopējā apgrozījuma. Tādējādi Vispārējā tiesa esot kritizējusi Komisiju par to, ka tā nav pienācīgi izskatījusi *Xinyi* sniegtos pierādījumus.

80. Komisijas apgalvojums Vispārējā tiesā, ka nodokļu priekšrocības bija ievērojamas, esot bijis pretrunā nostājai, ko Komisija ieņēmusi izmeklēšanas laikā, kurā tā neapstrīdēja *Xinyi* tēzi, atbilstoši kurai šādas priekšrocības nebija ievērojamas nedz absolūtajā, nedz relatīvajā vērtībā. Turklāt izmeklēšanas gaitā Komisija esot atzinusi, ka minētās priekšrocības bija ierobežotas laikā. *Xinyi* piebilst, ka paralēlās pretsubsīdiju izmeklēšanas laikā vērtību priekšrocību, kuru piešķir katrs no aplūkojamajiem diviem nodokļu režīmiem, Komisija noteica 0 % apmērā, un tas liekot apšaubīt arī apgalvoto priekšrocību prezumēto apmēru. Turklāt pamatojums, ko Vispārējā tiesa sniegusi pārsūdzētajā spriedumā, esot pietiekams. Turklāt Komisijas apgalvojums, atbilstoši kuram iespēja sabiedrībai saņemt TES nevar būt atkarīga no tās rezultātiem kādā noteiktā gadā, esot neprecīzs. Komisija pārskatot Ķīnas ražotāju eksportētāju TES, piemērojot pamatregulas 11. panta 3. punktu, kad tās rīcībā ir pierādījumi, kas attaisno šādu pārskatīšanu. Visbeidzot, atsauces uz Savienības tiesībām valsts atbalsta jomā esot nebūtiskas.

2. Vērtējums

81. Kā norādīts iepriekš 76. punktā, analizēšu *ad abundantiam* tikai šajos pamatos izklāstītos argumentus [32].

82. Šajā nozīmē, pirmkārt, no pārsūdzētā sprieduma 66. un 67. punkta, kā arī 68., 69. un 72. punkta izriet, ka – piemērojot, manuprāt, kļūdaino pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma interpretāciju, ko tā izstrādājusi jau agrāk, – šajā lietā Vispārējā tiesa ir būtībā kritizējusi Komisiju par to, ka tā – lai noraidītu *Xinyi* TES piešķiršanas pieteikumu – ir balstījusies uz finansiālajām priekšrocībām, ko parasti piešķir konkrētie priviliģētie nodokļu režīmi, neidentificējot saikni ne ar vienu elementu saistībā ar līdzīgā izstrādājuma ražošanu vai pārdošanu un, konkrētāk, nepaskaidrojot saikni starp tās identificēto priekšrocību, kas saistīta ar iespēju piesaistīt kapitālus par samazinātām likmēm, un līdzīgā izstrādājuma ražošanu vai pārdošanu.

[32] Komisijas apelācijas otrais pamats tostarp tiek izvirzīts tikai pakārtoti, gadījumam, ja pirmais pamats netiks apmierināts.

83. No tā izriet, ka pretēji *Xinyi* apgalvotajam, Vispārējā tiesa ir kritizējusi Komisiju par to, ka tā ir pieļāvusi metodoloģisku kļūdu, piemērojot pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešo ievilkumu, un nav veikusi papildu analīzi, lai pierādītu saiknes esamību starp apgalvoto izkropļojumu, ko izraisījuši konkrētie nodokļu režīmi, un līdzīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu.

84. Otrkārt, es piekrītu argumentam, ar kuru Komisija apgalvo, ka kapitāls ir viens no ražošanas faktoriem un ka tāpēc pasākumi, kas ietekmē to izmaksas, piedāvājot, piemēram, iespēju piekļūt finansējumam par zemākām izmaksām preferenciālu nodokļu režīmu dēļ, kas ir pamatoti ar pasākumiem, kuri izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, bez šaubām var izraisīt finansiālā stāvokļa izkropļojumu, kas var ietilpt 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma piemērošanas jomā. No tā izriet, ka Vispārējās tiesas argumentācija pārsūdzētā sprieduma 68. un 69. punktā ne tikai ir pamatota ar attiecīgās tiesību normas kļūdainu interpretāciju, bet ir, manuprāt, kļūdaina arī no šā viedokļa.

85. Treškārt, pretēji Komisijas apgalvotajam, neuzskatu, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 70. un 71. punktā ir apšaubījusi finansiālā stāvokļa izkropļojuma, kas izriet no konkrētajiem preferenciālajiem nodokļu režīmiem, rakstura "nozīmīgumu". Šie punkti šķiet drīzāk norāda uz to, ka Vispārējās tiesas ieskatā iepriekš 83. punktā minētā papildu analīze, kas tās ieskatā Komisijai būtu bijis jāveic, bija "vēl jo vairāk" nepieciešama, ievērojot *Xinyi* sniegtos elementus. Tādējādi šķiet, ka šie punkti tikai nostiprina iepriekšējos pārsūdzētā sprieduma punktos izklāstītos argumentus.

86. Ceturtkārt, attiecībā uz Komisijas un *GMB* argumentu, atbilstoši kuram Vispārējā tiesa neesot ievērojusi Komisijas rīcības brīvību tirdzniecības aizsardzības jomā, sīkākai judikatūras analīzei lūdzu skatīt manus nesenos secinājumus lietā Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*[33]. Šajā ziņā, tā kā pamatregulas 2. panta 7. punkta analīzē, ievērojot pārbaudāmo ekonomisko un politisko situāciju sarežģītību, Komisijai ir plaša rīcības brīvība[34], tiesību pārbaude tiesā šajā jomā ir ierobežota.

87. Šajā lietā pārsūdzētā sprieduma 66.–73. punkts uzrāda diezgan lielu Vispārējās tiesas iejaukšanās pakāpi Komisijas veiktajā analīzē attiecībā uz to, vai šajā lietā pastāv nozīmīgs finansiālā stāvokļa izkropļojums. Šāda veida iejaukšanās, manuprāt, drīzāk nesader ar ierobežotajām pārbaudes tiesā tiesībām, ko judikatūra šādos gadījumos paredz. Kamēr pārsūdzētā sprieduma 66.–68. punktā Vispārējā tiesa, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma interpretāciju –manuprāt, kļūdainu – kritizē Komisiju, jo tā savā analīzē esot pieļāvusi tiesību kļūdas, 69.–71. punktā Vispārējā tiesa tomēr vērtē pat to, kā konkrētie nodokļu režīmi ietekmē spēju piesaistīt ieguldītājus, ņemot vērā uzņēmuma apgrozījumu un no minētajiem režīmiem izrietošo priekšrocību absolūto vērtību. Tādējādi Vispārējā tiesa, manuprāt, pārkāpj pārbaudes tiesā robežas – kas ir ierobežotas –, ar savu vērtējumu aizstājot Komisijas vērtējumu.

88. No iepriekš minētā izriet, ka, manuprāt, arī Komisijas un *GMB* izvirzītie otrie pamati ir jāapmierina.

[33] Secinājumi, 2021. gada 1. jūlijs (C-891/19 P, EU:C:2021:533), 29. punkts un pēc analoģijas 160. un nākamie punkti un tajos minētā judikatūra.

[34] Saistībā ar iepreikšējā zemsvītras piezīmē minēto judikatūru skat. spriedumu Padome/*Zhejiang Xinan*, 86. punkts.

C. Par pamatiem saistībā ar procesuālajām kļūdām

1. Lietas dalībnieku argumenti

89. Ar trešajiem pamatiem Komisija un *GMB* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir izdarījusi procesuālus pārkāpumus.

90. Komisija vispirms apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir spriedusi *ultra petita*. Tās ieskatā, prasībā pirmajā instancē *Xinyi* neesot izstrādājusi nevienu tiesību argumentu, kas izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 55.–61. punktā. Turklāt un katrā ziņā Vispārējā tiesa neesot devusi Komisijai iespēju paust savu nostāju par šiem būtiskajiem argumentiem. Tādējādi Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Komisijas tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, kas saskaņā ar Tiesas judikatūru prasot, lai lietas dalībnieki zinātu un atbilstoši sacīkstei varētu apspriest gan faktiskos, gan tiesību apstākļus, kuri noteiks tiesvedības iznākumu.

91. Arī *GMB* uzskata, ka Vispārējā tiesa esot spriedusi *ultra petita*, jo no pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1. punkta izrietot, ka tā ir pilnībā atcēlusi strīdīgo regulu, kaut arī *Xinyi* savā prasībā pirmajā instancē bija lūgusi atcelt minēto regulu tikai tajā daļā, kura uz to attiecās.

92. *Xinyi* apstrīd šos argumentus. Runājot par Komisijas argumentiem, *Xinyi* apgalvo, ka prasības pirmā pamata otrajā daļā tā ir norādījusi, ka Komisija nebija konstatējusi "nozīmīga" izkropļojuma esamību, jo abu konkrēto labvēlīgo nodokļu režīmu finansiālā ietekme izmeklēšanas laikposmā bija mazāka nekā 1,5 % no ražošanas izmaksām vai no apgrozījuma. *Xinyi* sava replikas raksta 29. punktā esot apgalvojusi, ka vajadzēja atsaukties uz tās finansiālo stāvokli izmeklēšanas laikposmā, jo pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkts iekļaujas dempinga aprēķinā un ka pēdējais minētais attiecas uz izmeklēšanas laikposma pārdošanām un izmaksām. Komisijai esot bijusi iespēja atbildēt atbildē uz repliku pirmajā instancē un divās tiesas sēdēs Vispārējā tiesā. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa esot tikai apstiprinājusi *Xinyi* piedāvāto pieeju. Runājot par *GMB* argumentu, *Xinyi* ieskatā esot acīmredzams, ka Vispārējā tiesa bija plānojusi atcelt strīdīgo regulu tikai attiecībā uz šo uzņēmumu un ka tāpēc tā esot koriģējama materiāla kļūda.

2. Vērtējums

93. Attiecībā uz, pirmkārt, *GMB* trešo pamatu, kurā tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot spriedusi *ultra petita*, norādu, ka, lasot pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1. punktu kopā ar tā paša sprieduma 74. punktu, ir acīmredzams, ka Vispārējā tiesa atcēla strīdīgo regulu kopumā, kaut gan, kā nepārprotami izriet no minētā sprieduma 31. punkta, *Xinyi* bija lūgusi atcelt minēto regulu tikai, ciktāl tā uz to attiecās. Vispārējā tiesa tātad ir spriedusi *ultra petita* [35]. Tāpēc, manuprāt, *GMB* trešais pamats ir jāapmierina un pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, ciktāl ar to ir atcelta strīdīgā regula *erga omnes*, nevis tikai attiecībā uz *Xinyi*.

94. Attiecībā, otrkārt, uz Komisijas iebildumu, atbilstoši kuram Vispārējā tiesa ir spriedusi *ultra petita*, jo ir veikusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma interpretāciju, ko pirmajā instancē nebija prasījusi *Xinyi*, uzskatu, ka tas nav pieņemams. No judikatūras izriet, ka, lai gan tiesai ir jāsprīež tikai par lietas dalībnieku prasījumiem, atbilstoši kuriem tiek noteiktas strīda robežas, tai nav jāaprobežojas vienīgi ar šo lietas dalībnieku savu prasījumu pamatojumam

[35] Skat. konkrēti antidempinga jomā spriedumu, 2001. gada 15. februāris, *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, 24. punkts *in fine* un tajā minētā judikatūra).

norādītajiem argumentiem, jo pretējā gadījumā atbilstošā situācijā tā būtu spiesta pamatot savu nolēmumu ar kļūdainiem juridiskiem apsvērumiem [36]. Iespēja interpretēt tiesību normu, kas jāpiemēro konkrētas lietas faktiem, ir raksturīga tiesas lomai un nevar būt spriešana *ultra petita*.

95. Attiecībā, treškārt, uz Komisijas iebildumu, ka ir pārkāptas tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, no judikatūras izriet, ka, lai izpildītu prasības saistībā ar šīm tiesībām, ir svarīgi, lai lietas dalībnieki būtu iepazinušies un varētu, pamatojoties uz sacīkstes principu, diskutēt par tiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, kas noteiks tiesvedības iznākumu [37]. Šajā lietā tiesvedība Vispārējā tiesā attiecās uz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētā nosacījuma tvērumu un piemērošanu *in concreto*. Par šiem jautājumiem bija *Xinyi* prasības pirmā pamata otrā daļa, un par tiem Komisijai ir jau bijusi iespēja paust nostāju gan pirmajā, gan otrajā tiesvedībā Vispārējā tiesā [38]. No tā izriet, ka arī minētais Komisijas iebildums, manuprāt, ir jānoraida, un ka tāpēc Komisijas trešais pamats ir jānoraida tā kopumā.

96. Noslēgumā, no visa iepriekš minētā izriet, ka, manuprāt, Komisijas un *GMB* izvirzītie apelācijas sūdzību pirmie un otrie pamati, kā arī *GMB* izvirzītais trešais pamats ir jāapmierina un ka attiecīgi pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

VII. Par prasību Vispārējā tiesā

97. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

98. Uzskatu, ka tieši tāds ir gadījums ar prasības, ko *Xinyi* cēlusi Vispārējā tiesā, pirmā pamata otro daļu, kas kopsavilkumā izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 37. un 38. punktā. Šajā ziņā norādu, ka no strīdīgās regulas 33. apsvēruma un no Komisijas 2013. gada 22. augusta un 2013. gada 13. septembra vēstulēm, kas atveidotas pārsūdzētā sprieduma 63.–65. punktā, izriet, ka Komisija ir noraidījusi *Xinyi* TES piešķiršanas pieteikumu to ievērojamo nodokļu priekšrocību dēļ, kas izriet no kombinētajām sekām, kādas izraisa iepriekš 8. punktā minētie preferenciālie nodokļu režīmi, kuri tika uzskatīti par tādiem, kas spēj ietekmēt uzņēmuma finansiālo un ekonomisko stāvokli kopumā, jo tā mērķis var būt piesaistīt kapitālus par samazinātām likmēm. Komisija ir arī uzskatījusi, ka izmeklēšanas laikposmā piešķirtā absolūtā priekšrocība nav katrā ziņā noteicošs kritērijs, lai izvērtētu izkropļojuma rakstura nozīmīgumu, jo šim vērtējumam ir jāattiecas uz pasākuma kopējo ietekmi uz uzņēmuma ekonomisko un finansiālo stāvokli.

99. Uzskatu, ka šajos apsvērumos nav pieļauta neviena acīmredzama kļūda vērtējumā. No 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma interpretācijas, kas izklāstīta iepriekš 56., 57., 62., 65., 68.-70. un 73. punktā, izriet, kā norādīts 84. punktā, ka tādi pasākumi kā preferenciāli nodokļu režīmi, kuri izriet no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, kas ietekmē kapitāla

[36] Skat. nesenāko spriedumu, 2021. gada 20. janvāris, Komisija/*Printeos* (C-301/19 P, EU:C:2021:39, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

[37] Skat. spriedumu, 2009. gada 2. decembris, Komisija/Īrija u.c. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, 56. punkts).

[38] Šajā nozīmē skat. ģenerāladvokāta P. Mengoci [*P. Mengozzi*] secinājumus apvienotajās lietās Komisija/*Siemens Österreich* u.c. un *Siemens Transmission & Distribution* u.c./Komisija (no C-231/11 P līdz C-233/11 P, EU:C:2013:578, 116. punkts un tajā minētā judikatūra), un ģenerāladvokātes E. Šarpstones [*E. Sharpston*] secinājumus lietā *Deltafina*/Komisija (C-578/11 P, EU:C:2014:199, 98.–100. punkts). Attiecībā uz tiesību elementiem šķiet, ka iepriekšējā zemsvītras piezīmē minētā judikatūra tiek piemērota, ja tiesa ir iecerējusi pēc savas ierosmes izvirzīt jaunus tiesību elementus, kuriem ir izšķiroša nozīme attiecībā uz galīgo nolēmumu, kā, piemēram, jauns pēc savas ierosmes izvirzīts pamats (skat. secinājumos minēto spriedumu Komisija/Īrija) vai līguma klauzulas kvalificēšana pēc savas ierosmes par negodīgu (skat. spriedumu, 2013. gada 21. februāris, *Banif Plus Bank* (C-472/11, EU:C:2013:88, 30. un 31. punkts).

izmaksas, piedāvājot, piemēram, iespēju piekļūt finansējumam par zemākām izmaksām šo pasākumu piešķirto nodokļu priekšrocību dēļ, var izraisīt nozīmīgus uzņēmuma finansiālā stāvokļa izkropļojumus, kas var ietilpt minētās tiesību normas piemērošanas jomā.

100. Šajā ziņā atgādinu, kā norādīts iepriekš 72. punktā, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam, kurš vēlas saņemt TES, proti, tam ir jāpierāda, ka, neraugoties uz minētajiem preferenciālajiem nodokļu režīmiem, tas darbojās tirgus ekonomikas apstākļos. Šajā nolūkā *Xinyi* izvirzīja argumentus, ka minētajiem režīmiem bija finansiāla ietekme, kas vienāda vismaz ar 1,5 % no ražošanas izmaksām vai no apgrozījuma, tomēr nepaskaidrojot, nedz kāpēc šiem elementiem (proti, ražošanas izmaksām vai apgrozījumam) būtu jāveido analīzes atsauces sistēma, nedz kāpēc šo nodokļu režīmu izraisīto izkropļojumu seku analīze būtu jāierobežo tikai ar izmeklēšanas laikposmu, jo nodokļu priekšrocības nav ierobežotas laikā. *Xinyi* turklāt nav sniegusi nekādu informāciju nedz par šādu pasākumu ietekmi uz tās vispārējo finansiālo stāvokli, nedz par šādu nodokļu priekšrocību ietekmi uz tās kapitāla piekļuves izmaksām. Minētajā kontekstā pirmā pamata otrā daļa, manuprāt, ir jānoraida.

101. Tomēr es uzskatu, ka tiesvedības stadija neļauj Tiesai spriest par atlikušajiem prasības pamatiem, ko Vispārējā tiesa nav analizējusi pārsūdzētajā spriedumā un attiecībā uz kuriem nevar izslēgt, ka ir nepieciešama papildu izmeklēšana. Minētajos apstākļos uzskatu, ka lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā var spriest par šiem atlikušajiem prasības pamatiem.

VIII. Par tiesāšanās izdevumiem

102. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un pati Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tā kā šajā lietā šie nosacījumi nav iestājušies, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana tiek atlikta.

IX. Secinājumi

103. Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, iesaku Tiesai spriest šādi:

– Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedumu *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings*/Komisija (T-586/14 RENV, EU:T:2019:668) atcelt;

– *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* prasības pirmā pamata otro daļu noraidīt;

– lietu nodot atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā spriestu par atlikušajiem pamatiem;

– lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.